

om denne Detailløse. Alt, hvad jeg idag kan meddele, er, at Postexpeditionen ved Nørrebro's Postexpedition, hvor han har gjort Tjeneste, har udtalt, at der er Udsigt til, at han vil kunne blive ansat. Jeg anser imidlertid ikke dette for at være nogen paalidelig Udsigt for Manden til virkelig at opnaa denne Ansættelse. Der maa søges derom paa andet Sted, da Posten besættes af Ministeriet efter Indstilling af Overpostmesteren. Jeg har derfor allerede i Dag foranlediget Erklæring indhentet fra Overpostmesteren om, hvorvidt det forholdt sig saa, at man tænkte paa i en nær Fremtid at ville ansætte denne Mand i Postvæsenets Tjeneste som fast Postbud. Jeg afventer altsaa Oplysning i saa Henseende, og dersom Overpostmesterens Erklæring gaar i bekræftende Retning, skal jeg for mit Vedkommende, skøndt jeg ikke finder det heldigt, at man gaar den Vej, der her er gaaet, dog for et enkelt Tilfældes Skyld, hvor det, som det lader til, gjælder en Mand's Fremtid, ikke modsætte mig, at den Paagjældende optages i Loven. — Det forekommer mig dog, at den naturlige Fremgangsmaade for Thinget under de foreliggende Omstændigheder vilde være ikke i Dag at stemme ham ind i Lovforslaget, idet man, hvis Overpostmesterens Erklæring gaar i den Retning, jeg har antydet, kunde optage ham i Lovforslaget ved 3die Behandling. Jeg har imidlertid ved Samtale med den ærede Ordfører erfarede, at han lægger særlig Vægt paa, at den Paagjældende i Dag ikke udelukkes, og jeg skal da sige, at det for saa vidt ikke har stor Betydning for mig; men ganske vist har det Betydning for mig, at han ikke optages i Loven som den, der skal erhverve Indfødsret i Mar, med mindre der er nogen særlig Anledning til at antage, at det vil have betydelig Indflydelse paa hans Fremtid.

Nimestad: Jeg vil blot saameget mere tillade mig at støtte den Genstilling, som den ærede Indenrigsminister rettede til Udvalget, om at tage dets Endringsforslag tilbage, som det virkelig maa anses at være af en overmaade tvivlsom konstitutionel Berettigelse eller rettere sagt utvivlsomt uberettiget, at man paa en Lov af denne Bestaaffenhed indsejter i det ene Thing ved 2den Behandling en ny Person. Man maa nemlig erindre, at uagtet disse Indfødsretslove samle i sig en Mængde Personer under Et, er det dog i Virkeligheden saa, at de maa betragtes som udgjørende en Samling af enkelte Love, idet hvert enkelt Individ's Indfødsret kræver en Lov. Det er da af Betydning, at ethvert enkelt Forslag for ethvert Medlems Vedkommende maa behandles fuldstændigt i begge Thing gennem tre Behandlinger, hvilket jo slet ikke kommer til at finde Sted, naar man her ved 2den Behandling i Folkethinget i en Lov, som har været i Landstinget, indfører Noget, og Loven altsaa skal gaa tilbage til

Landstinget, og der ifkun undergives en eneste Behandling. Ogsaa af denne Grund forekommer der mig at være den stærkeste Opfordring for Udvalget til ikke at holde paa dette Endringsforslag, ligesom jeg ikke egentlig veed, hvad Resultatet skulde blive, hvis det blev vedtaget, idet jeg ikke ser, om Loven kunde stadfæstes med dette Indhold; men jeg maa tro, at Loven maatte kunne stadfæstes med Udsættelse af dette, idet den maa betragtes som en hel Samling af Love. Da nu Udvalgets Forslag, som det fremgik af den ærede Indenrigsministers Oplysninger, ogsaa i veel Henseende synes at være noget forhastet, forekommer det mig, at der er al Anledning for Udvalget til at tage det tilbage.

S. N. Hansen: Maaſte det maa være mig tilladt til, hvad der nys blev anført, at sige nogle Bemærkninger, som komme mere ind paa Sagens Realitet. Det er imidlertid vanskeligt for mig i saa Henseende at give fuldige Oplysninger om Sagens hele Gilling, fordi Sagen har foreligget i saa kort Tid til Prøvelse efter Betænkningens Afgivelse, at nærmere Undersøgelse ikke har kunnet anstilles. Den ærede Ordfører vil jo vistnok være i Stand til, hvis jeg paa Grund af en Hukommelsesfeil skulde anføre noget Urigtigt om Sagen, som jeg fra min Stilling udenfor Thinget kender noget til, da at berigtige det. Naar der i Betænkningen er henvist til, at det er udtalt om den Paagjældende, at han i det Hele staar i et løst Forhold til Danmark, saa er dette, saavidt jeg mindes, saaledes at forstaa, at han ganske vist som meget ung Mand, jeg tror 18 Aar gammel, kom her til Landet og da tog Tjeneste her; men sine Tjenester har han, saavidt jeg mindes, haft paa forskellige Steder, og jeg veed ikke med fuldkommen Sikkerhed, om han ikke ogsaa i en kort Tid har været i Sverrig siden 1870, da han kom hertil. Der vises ved den Slags Sagens Behandling megen Omhu af Administrationen, og man søger at tilveiebringe Oplysninger ved Henvendelse til de Paagjældende selv. Noget Saadant er ogsaa slet her; men det staar, som sagt, for mig, som om denne Mand's Forhold med Hensyn til hans Tjenestes Bestaaffenhed og hans Virksomhed i det Hele her i Landet ikke kan siges at have haft Karakteren af, at han har knyttet sig fast til Danmark, og det er jo egentlig den Egenskab, vi forlange, der skal være til Stede ved et Ophold her i Landet, før vi give en Mand de politiske Rettigheder, som Indfødsret hjemler. Vi give derfor Folk, der have bosat sig her som Næringsdrivende eller paa anden Maade have knyttet sig saaledes til Landet, at vi kunne vide, at de ville blive her, Indfødsret; men det tror jeg ikke er Tilfældet med Karakteren af det Ophold, her er Tale om, og der er ogsaa den Mærkelighed her til Stede, at Grunden til, at vi nu skøndsomt skulde give denne Mand Indfødsret, er den, at han kan blive